

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

L. Ioannes Trithe. Ioan. Evripono Carmelitano, Conuentus Damensis S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

endimus, sed contemnere potius, quæ
nt. Mentem non alligauimus loco, ut
Te fuerit, mundus totus patria nobis est.
nero in terra sum huic continua, pedigi
nhelans. Deus vnus omnipotens vni
ouemur, vbicunq; locorum fuerimus.
lacuerit, sit, in quo paupertatis delectati
mus experti. Sed vale & ora pro nobis, vt
ob. Anno Christi 1505.

BRACHTIO, PRIORI S.
euiros S.

to Spanhemensi charitati tuæ tandem
ro in Marchia nunc literis diuinitus in
uxta Berlin in ipsa Marchia, vtriusq; in
teris. Diuina nos miseratione protego
prouidimus, vt si oporteat viuere extra
nobis in omnibus fauorabilem, decem
us. Ante Pascha non reuertetur ad
im interea persuasi, vt ea quæ propius
mus. Et reuera nisi professione nobis
ecere statum in cuius principum versati
m nobis conditiones quam optima. Si
onastico faceremq; iniuriam propono
nere transimus rationabiliter secuto, vt
ec videamus quid necessitas tandem
nti post Pascha ad Rhenum ad monas
trorum prius temeritate cõgigni ho
duxerint permanendum, Spanhemensi
quemur. Confidimus enim Deo omni
et, quem ipse nouit æmulorum inuolu
st penſiculandum, ne forte summo
q; arbor inuilibis pro fructu ferendo v
nim cognouit sensum Domini, aut qua
m, & cum silentio diuinum sequendum
creauit nos, cuius miseratione nobis
ur Dei consilium libens & voluntarie
at illi eradicata inutilis, transitaro
erlino 20. mensis Octo, Anno 1505.

BECENSIS, IOANNI TRITHEMII
emensi S.

opere desiderare, pater optime magis
tum & literarum candidi namque
honestissimi que philosophi loci leno
tio, carterisque conphilosophis tuis
riter transmissus, mandantes illi, vt
rgeret. Credimus etenim tanto magis
vsus est familiaritate. Sulcipe igitur
sophiæ latebris te alloquentes meo
sed condimenta sapida græcorum
arata deferentes. Quorum cum ad
nt ædes age. Vale scripturatum eandem
ie Veneris 24. mensis Octobris Anno

XLIX.

IOANNIS TRITHEMII.

483

XLIX.

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI, THEODORICO EPISCOPO
Lubecensi, Ioannes Trithemius Salutem.

IAMBLYCUS Academicorum sacerdos, manu serenissimi principis nostri ædes meas in
troducitur, tuo me nomine salutauit. Latus admisi philosophum nostris institutis non
nunquam se ingentem, quem dum lego vnà cum Proclo suo conphilosopho, profun
diusque intueor, non eos sed Areopagitam Dionysium legere plerunq; inuenio. Et hoc
mihi factum more veterum placet, quippe qui potare de riulo interea sum contentus,
donec ad fontis mihi scaturiginem purissimi liceat peruenire. Gratias habeo tuæ huma
nitati doctissime præsul, qui me non audentem petere tantis hospitibus honorasti. Vt
corum lectiōe tempore modico, faciamque mox tua repetant scrinia. Vitam Appollo
nij Thianæ quodam enchiridio impressam ex Colonia Agrippina mecum nuper attuli,
cuius inire iudicium occupationes me principis hac vice non permittunt. Vereor enim
præcipitem dare sententiam, propterea vel maxime, q̄ diuus Hieronymus in præmio Bi
bliothecæ sacrae non sine laudibus videtur introduxisse Apollonium. Examinanda sunt
prius à me singula quam primum per ocium licuerit, postea meam sine cuiusquam præiud
icio dicam sententiam. Vale præsulum decus, & me dediticium habero cõmendatum.
Ex Colonia iuxta Spreuum & Vrsulum vltima die mensis Octobris. Anno Domini 1505.

20

L.

IOANNES TRITHE. IOAN. EVRIPONO CARMELITANO,
Conuentus Damenſis S.

MANDAVIT nobis sereniss. princeps noster Marchio Brandenburgensis, tibi scribe
remus, vt quæ tantotius ad nos Coloniam reuertaris, & afferas tecum ea quæ Prior tu
us maiestati suæ promisit. Nos opus nostrum de laudibus sanctorum absoluiimus, q̄ te vt
rescribatur expectat. Moras igitur omnes rescinde, ne principis animum offendas. Hester
no vespere Capellanus noster Theodoricus à partibus transhenanis ad nos reuersus est, &
steganographiam nostram, quam tantopere videre desideras attulit. Vale ex Vrsulo 15. die
30 mensis Decembris. Anno Christi 1505.

LI.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI IOAN. TRITHEMIO, EV
charius Heimerius S.

REVERENDISSIME pater ac colendissime præceptor, tuam reuerendissimam digni
tatem sanam incolumemq; & bene valentem intelligo & maxime sum gauisus, orans
omnipotentis Dei clementiam, vt sanum Nestoreos conseruet in annos, teq; ad nos cum
salute reducat. Hoc vnum quæ humilime precor, vt tua se se dignitas splendidissima, quan
40 totius absolueret à strepitu curialium nugarum velit, & ad nos redire dignetur. Valde nam
que indignum est tam nobile ac prope diuinum ingenium tuum seruire principibus, tum
quia tu ipse princeps es magnus, doctrina & sapientia melior illis cum quibus versaris, tum
quia columen, gloria, & vnicum patriæ nostræ es decus, quo absente omnes cecidisse vide
mur. Taceo quod te patre sapientissimo abiente à monasterio tuo perperam & negligenter
omnia gerantur, & remoto pastore necesse sit periclitari oues. Satis etiam nos longe
experientia doctus, in principum curijs nihil esse firmum, nihil stabile, nihil certum, sed
caduca omnia, susurrij & adulationibus plena. Ad nos itaque pater optime quanto
50 reuertere, vt cum philosophicis atque diuinis institutionibus habeas tuo more commercium,
nosque vt consueuisti tuarum lucubrationum cupidissimos scriptis & exhortationi
bus sanctis refoueas. Indignum est enim te hominem philosophicis sacrisque imbutum
scripturis siliquis immiscere mundanis, margaritasque inuoluere sterquilino; & qui multos
erudire ad iustitiam consueueras, diuini luminis iubar in vnus anguli tenebris abscon
dere. Hæc non docendo sus Mineruam ad te patrem eruditissimum scripserim, sed quam
singulari beneuolentia à te præceptore meo discipulus affecutus sum confidentia vt au
sim effecit. Doleo enim lumen nostrum splendidum à nobis ablatum, quare humilime
oro, tua mihi benignitas indulgeat, qui me tibi fidelem non ignoras. Abbatis Lymphurg
sis negocia quotidie sese in deterius disponunt: ipse quoque Neometi rarus est, lenteq; ne
dicam remisse nimium agit. Opera precium fuerit te adesse, vt tua dirigeretur solertia,

Ss 2